

че тѣ говорятъ на два различни езика. Нѣкой казва, че сѣнувалъ червенъ конь. Да езишиш на сѣнь червенъ конь, това показва, че, ако си боленъ, ще оздравѣешъ. Ако езишиш бѣлъ конь, ще придобиешъ нѣкаква опитностъ. Червениятъ конь показва, че трѣбва да ценишъ живота и богатата, които ти сж дадени. Бѣлиятъ конь показва, че трѣбва да подобришъ отношенията си съ окръжаващата срѣда, да живѣешъ по законитѣ на природата — по нейната хигиена.

Бѣлиятъ цвѣтъ е крайниятъ предѣлъ на живота. Задъ него е черниятъ цвѣтъ. Най-високитѣ върхове сж всѣкога бѣли. Задъ високитѣ върхове изпъква тъмна линия — линия на слизане. Казваме, че свѣтлината е бѣла, водата — сжщо, кокичето — сжщо, но тия бѣли цвѣтове се различаватъ единъ отъ другъ. Отъ поетична гледна точка, кокичето символизира чистотата. То представя философъ, който постоянно мисли. Жълтата дрешка на минзухарчето символизира мъдростъта. То представя духовенъ, религиозенъ човѣкъ, който отъ правя погледа си нагоре. Кокичето е завършило образованието си и държи матура, а минзухарчето е дете, което едва влиза въ училището. То гледа нагоре, дано му се даде нѣщо. Когато се намѣри предъ нѣкой труденъ въпросъ, човѣкъ започва да мисли, и главата му увисва надолу, като на кокичето. Щомъ разреши въпроса, човѣкъ изправя главата си, очаква да му падне нѣщо отгоре. Какво